

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Tihonenco Andrei xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, locuitor al xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.12.2014 - 28.12.2016;

Instanță de apel: 19.04.2017 - 18.05.2017;

Instanță de recurs: 06.07.2018 - 07.11.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, Tihonenco Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.217¹ alin.(3) lit. b), e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic privind circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 3 ani 6 luni;

- art.322 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic privind circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 3 ani 6 luni.

Conform art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 3 ani 6 luni.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Rațoi Marin și Roșu Vladimir însă în privința acestora hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Tihonenco Andrei acționând cu intenție directă cu scopul înstrăinării substanței psihotrope, pe teritoriul Penitenciarului, și anume în Penitenciarul nr. 13, celula nr. 97, amplasat pe str.

Bernardazzi, 3, mun. Chişinău, unui deţinut, având o înţelegere prealabilă cu ultimul şi la rugămintea acestuia, în luna septembrie a anului 2014 fiind telefonat de către deţinutul Roşu Vladimir prin intermediul telefonului mobil nr. xxxxx pe numărul telefonului mobil nr. xxxxx ce-i aparţine, care i-a comunicat că urmează să se întâlnească cu o persoană de gen masculin necunoscută lui Tihonenco Andrei, care în cadrul urmăririi penale a fost stabilită, oferindu-i şi numărul de telefon mobil al ultimului xxxxx, de la care Tihonenco Andrei urma să primească substanţa psihotropă - amfetamina, camuflată într-un prezervativ într-un tub cu pastă pentru dinţi „Blendamed”, pe care la rândul său urma să o transmită deţinutului pentru consum personal, prin intermediul cet. Pîntea Ecaterina, care urma să transmită un colet cu produse alimentare concubinului său Ciumaş Ion, care este deţinut în celula nr.97.

Astfel, Tihonenco Andrei, la 07 septembrie 2014 acţionând cu intenţie directă cu scopul înstrăinării substanţelor narcotice, pe teritoriul penitenciarului, având o înţelegere prealabilă cu un deţinut şi la rugămintea ultimului a telefonat o altă persoană pe numărul xxxxx, după care împreună cu prietenul său minor xxxxx, care nu cunoştea despre intenţiile lui Tihonenco Andrei, au mers împreună pe str. Doina în preajma unei pieţi din sectorul Poşta Veche, mun. Chişinău, unde Tihonenco Andrei a primit de la o altă persoană substanţa psihotropă - amfetamina, camuflată într-un prezervativ într-un tub cu pastă pentru dinţi „Blendamed”, în scopul expedierii în penitenciar unui deţinut. Timp în care deţinutul, la rândul său, l-a rugat pe deţinutul din celula sa, Ciumaş Ion despre faptul că cineva îi va transmite lui un colet cu produse alimentare şi urmează să-l transmită prin intermediul coletului cu produse alimentare care îi va fi transmis de concubina sa, Pîntea Ecaterina, iar Ciumaş Ion, la rândul său a fost de acord neştiind despre faptul că în coletul cu produse alimentare, vor fi camuflate substanţe interzise, şi anume substanţe psihotrope.

La 08 septembrie 2014, Tihonenco Andrei a fost iarăşi telefonat de deţinut, care i-a comunicat că urmează să telefoneze o domnişoară oferindu-i numărul de telefon mobil xxxxx, căreia să-i transmită tubul cu pastă pentru dinţi „Blendamed” primit de la o altă persoană în care se afla camuflată substanţa psihotropă - amfetamina, care la rândul său o va transmite deţinutului în penitenciar.

Astfel, la 08 septembrie 2014, Tihonenco Andrei păstrând asupra sa substanţa psihotropă – amfetamina, camuflată într-un prezervativ într-un tub cu pastă pentru dinţi „Blendamed”, aflându-se împreună cu xxxxx, care nu cunoştea despre intenţiile primului, a transportat asupra sa substanţa psihotropă nominalizată pe str. Bernardazzi, mun. Chişinău în preajma Penitenciarului nr. 13, unde telefonând pe numărul de telefon mobil xxxxx oferit de deţinut s-a întâlnit cu o persoană necunoscută lui, şi anume cu Pîntea Ecaterina, căreia i-a transmis un pachet cu lucruri igienice printre care şi tubul cu pasta de dinţi „Blendamed”, în care într-un prezervativ se afla camuflată substanţa psihotropă - amfetamina, substanţă despre care ultima nu cunoştea, comunicându-i că coletul dat urmează să-l expedieze deţinutului, la rugămintea ultimului, care se află deţinut în Penitenciarul nr.13, celula nr.97, împreună cu concubinul ei, Ciumaş Ion. Pîntea Ecaterina la rândul său primind coletul nominalizat cu substanţa psihotropă de la Tihonenco Andrei, la pus împreună cu coletul său alimentar şi la expediat deţinutului Ciumaş Ion, care la rândul său nu cunoştea despre faptul că în coletul pe care urmează să-l primească de la concubina

Pînța Ecaterina destinat și pentru un deținut, sunt camuflate substanțe psihotrope.

Conform comunicatului special nr.4/9618 din 08.09.2014 al șefului Penitenciarului nr.13, la 08 septembrie 2014, ora 11:05, la efectuarea percheziției de către colaboratorii Penitenciarului nr.13, în coletul transmis de către Pînța Ecaterina destinat spre transmitere în celula nr.97, deținutului Ciumaș Ion a fost depistat și ridicat un prezervativ în care se afla o substanță de culoare gălbuie de proveniență necunoscută care era camuflat într-un tub cu pastă pentru dinți „Blendamed”.

Conform raportului de expertiză nr.7190 din 18.09.2014 s-a stabilit că lichidul conținut într-un prezervativ, ridicat la 08 septembrie 2014 în timpul controlului coletului alimentar a cet. Pînța Ecaterina destinat celei nr.97, deținutului Ciumaș Ion din Penitenciarul nr.13, amplasat pe str. Bernardazzi, 3, mun. Chișinău, reprezintă prin sine soluție de amfetamină care se atribuie la substanțe psihotrope cu cantitatea substanței ce constituie 0,74 gr (recalculată pentru materia uscată la tot volumul de lichid), care este inclusă în Tabelul nr. II Substanțe stupefiante narcotice și substanțe psihotrope utilizate în scopuri medicinale, incluse în Lista nr.2 Substanțele psihotrope, incluse în Lista nr.2 a Convenției ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 cu modificările și completările prevăzute în Hotărârea Guvernului nr.43 din 26.01.2009 și Hotărârea Guvernului nr.626 din 02.06.2006, inclusă în Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, conform căreia cantitatea substanței psihotrope de 0,74 gr - constituie proporții mari.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Tihoneno Andrei să-i fie stabilită pedeapsa în baza:

- art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 5 ani;

- art.322 alin.(1) Cod penal, 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și nu va asigura un efect suficient în vederea prevenirii pe viitor a unor infracțiuni asemănătoare din partea ultimului.

3.1. Avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor.

În motivarea apelului a invocat că, în acțiunile inculpatului lipsește intenția directă și înțelegerea prealabilă, or, inculpatul Tihonenco Andrei nu a cunoscut că în tubul de pastă pentru dinți s-ar afla o substanță interzisă, faptul dat se confirmă și prin declarațiile inculpatului Roșu Vladimir, care a menționat că Tihonenco Andrei urma la rugămintea lui să primească o pastă pentru dinți. Careva înțelegere prealabilă cu inculpații, în scopul de a i se transmite careva substanțe interzise în penitenciar nu a avut.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Dorfman Igor în numele inculpatului, admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui Tihonenco Andrei i-a fost stabilită pedeapsa, în baza:

- art.217¹ alin.(3) lit. b), e), f) Cod penal, 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic privind circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 5 ani;

- art.322 alin.(1) Cod penal, 1 an închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic privind circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 5 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, vinovăția lui Tihonenco Andrei în săvârșirea infracțiunilor incriminate se confirmă pe deplin prin probele administrate la materialele cauzei, or, declarațiile martorilor coroborează cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, neexistând divergențe între cele declarate de aceștia la urmărirea penală și în cadrul examinării cauzei în instanțele de fond.

Astfel, argumentele avocatului precum că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunilor incriminate, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, deoarece concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiuni incriminate ultimului, este corectă.

Criticile cu privire la aprecierea probelor efectuată de instanța de judecată exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport temeinic

La fel, instanța de apel a indicat că, apelul declarat de avocat în numele inculpatului Tihonenco Andrei este unul formal și nemotivat, deoarece în vederea solicitării casării sentinței nu au fost prezentate careva temeiuri, mai mult, cercetarea judecătorească în prima instanță s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a menționat că, soluția primei instanțe, în această parte, este neîntemeiată, deoarece nu a ținut cont în deplină măsură de scopul pedepsei penale prevăzute la art.61 Cod penal, nejustificat aplicând prevederile art.90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a argumentat concluzia privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, care este neîntemeiată, în raport cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, or, Tihonenco Andrei a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni grave și una ușoară, vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu și-a recunoscut-o, fapt ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În contextul celor expuse, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.art.4,

6, 7, 34, 61, 75 Cod penal, a ajuns la concluzia că, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului cât și prevenția vor fi atinse prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen mai mare, cu executarea reală.

5. Avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la cauza penală nu au fost dobândite careva probe obiective și pertinente, ce ar permite recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate.

Totodată, prin acuzarea adusă, se presupune, că deja la etapa inițială, după ce Tihonenco Andrei a fost contactat telefonic din Penitenciarul nr.13, acesta cunoștea că trebuie să primească de la o persoană substanță psihotropă și urma să o transmită prin intermediul unei alte persoane persoanei ce l-a telefonat, pentru consum personal, însă această presupunere nu este bazată pe careva probe obiective și convingătoare.

Astfel, în ședință de judecată, inculpatul Tihonenco Andrei a declarat, că într-adevăr în septembrie 2014, la rugămintea lui Roșu Vladimir, care se deținea în Penitenciarul nr.13, a acceptat să se întâlnească cu o persoană, pentru a primi o pastă pentru dinți, pentru a o transmite ulterior acestuia în penitenciar, cu alte obiecte de igienă personală.

În cadrul acestei convorbiri, cât și ulterior, nu i s-a comunicat, că în tubul de pastă pentru dinți s-ar afla o substanță interzisă, despre faptul dat nu a cunoscut, nici când a transmis coletul lui Pîntea Ecaterina.

Deci, nu a fost stabilită intenția directă și înțelegerea prealabilă, or, pentru incriminarea infracțiunii prevăzută de art.217¹ alin.(3) lit. b), e), f) Cod penal, Tihonenco Andrei urma să cunoască și să-și dea seama, că acceptă să primească, să păstreze, să transporte și să transmită o substanță interzisă în circuitul civil și să-și dorească comiterea unor astfel de acțiuni.

Mai mult, faptul că, inculpatul nu a avut nici o intenție în acest scop și nici o înțelegere, se confirmă și prin declarațiile lui Roșu Vladimir (chiar dacă acesta și le-a schimbat în cadrul procesului), care a menționat, că Tihonenco Andrei urma la rugămintea lui să primească o pastă pentru dinți. Careva înțelegere prealabilă cu inculpații, în scopul de a i se transmite careva substanțe interzise în penitenciar nu a avut. A mai menționat, că urma să i se transmită, chipurile, o substanță (adaos) pentru sportivi, despre care Tihonenco Andrei nu cunoștea.

Nici prin declarațiile lui Rațoi Marin nu se confirmă că, Tihonenco Andrei ar fi cunoscut despre ce se află în realitate în tubul de pastă pentru dinți.

Astfel, în lipsa laturii subiective a infracțiunii în acțiunile lui Tihonenco Andrei, acesta nu putea fi recunoscut vinovat și condamnat pentru faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b), e), f) Cod penal.

Mai menționează recurentul că, în calitate de martor a fost audiat xxxxx, care a fost prezent la convorbirile telefonice ce le-a dus Tihonenco Andrei cu Roșu Vladimir, inclusiv prezent și la momentul primirii de către Tihonenco Andrei de la Rațoi Marin (pe care ulterior l-a recunoscut în cadrul urmăririi penale) a tubului pentru pastă de dinți, iar ulterior la transmiterea acestuia lui Pîntea Ecaterina și care a

indicat că, Rațoi Marin i-a transmis lui Tihonenco Andrei un tub pentru pastă de dinți împachetat, spunându-i doar, că urmează să-l transmită unei „fete”. Despre conținutul acestui tub lui Tihonenco Andrei nu i s-a comunicat nimic.

Deci, consideră recurentul că, în circumstanțele expuse, urmează a se concluziona că, inculpatul Tihonenco Andrei nu a cunoscut despre conținutul tubului pentru pastă de dinți.

Astfel, în condițiile în care inculpatul Tihonenco Andrei nu cunoștea despre conținutul adevărat al tubului de pastă pentru dinți, nu poate fi vorba nici despre comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(1) Cod penal, or, fiind convins, că transmite doar obiecte și bunuri neinterzise, nu i se poate incrimina comiterea unei sau altei infracțiuni.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

Mai mult, instanțele de fond în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au verificat, au apreciat și s-au pronunțat pe fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

7. Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeuri pentru recurs stipulate art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, exprimându-și dezacordul cu soluția instanțelor de fond privind condamnarea inculpatului.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate, Colegiul constată că acest temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecății.

Or, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(3) art.217 Cod penal se caracterizează prin intenție directă, iar motivul infracțiunii se exprimă, în principal, în

interesul material.

Este necesar ca infracțiunea prevăzută la alin.(3) art.217 Cod penal, să fie săvârșită în scop de înstrăinare a substanțelor psihotrope.

Colegiul constată că instanțele de fond, contrar celor invocate de recurent, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Tihonenco Andrei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.217¹ alin.(3) lit. b), e), f), 332 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

La fel, se constată prezența laturii subiective în acțiunile inculpatului, or cantitatea de substanță psihotropă depistată în tubul cu pastă pentru dinți constituie proporții mari, Tihonenco Andrei a primit tubul cu pastă pentru dinți de la o altă persoană pe care urma să îl transmită unei alte persoane deținute în penitenciar, iar potrivit răspunsului eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie, inculpatul la evidența medicului narcolog nu se află.

Totodată, Colegiul penal respinge argumentele recurentului că, din declarațiile lui Roșu Vladimir și Rațoi Marin nu rezultă faptul că, inculpatul a avut intenția directă și înțelegerea prealabilă în înstrăinarea substanței psihotrope, deoarece nerecunoașterea vinovăției de către inculpați reprezintă un drept al acestora, însă faptul că Tihonenco Andrei a primit tubul cu pastă pentru dinți în care se afla substanță psihotropă de la o persoană pentru a-l transmite unei alte persoane deținute în penitenciar, prin intermediul lui Pîntea Ecaterina, a fost stabilit de către instanțele de fond în urma cercetării probelor administrate la materialele cauzei.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, prin care susține că inculpatul Tihonenco Andrei nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei din 21 ianuarie 1999, Helle c. Finlandei din 19 decembrie 1997).

Art.6 CtEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora.

Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art.6

§ 1 CțEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct.80-81, Perez c. Franței din 12 februarie 2004, Albina c. României din 28 aprilie 2005).

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, în cauza penală în privința lui *Tihonenco Andrei xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac